

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر یادگیری سازمانی بر رقابت پذیری با توجه به نقش نوآوری با رویکرد معادلات ساختاری (مطالعه موردی: مخابرات منطقه یزد)

محل انتشار:

کنفرانس ملی مدیریت، حسابداری و توسعه کسب و کار (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

شهناز نایب زاده - دانشیار و مدیر گروه مدیریت صنعتی، دانشکده مدیریت اقتصاد و حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد

محسن فلاح رحمت آبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد، مدیریت اجرایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد

خلاصه مقاله:

رقابت پذیری معیار کلیدی برای ارزیابی درجه موفقیت کشورها، صنایع و بنگاه ها در میدان های رقابتی سیاسی، اقتصادی و تجاری به حساب می آید، بدین معنی که هر کشور، صنعت یا بنگاهی که از توان رقابتی بالایی در بازارهای رقابتی برخوردار باشد، می توان گفت که از رقابت پذیری بالاتری برخوردار می باشد. در تحقیقات مختلف رقابت پذیری در سه سطح ملی، صنعت و بنگاه (سازمان / شرکت) مورد توجه قرار گرفته که در این میان سطح بنگاه بیشتر از دو سطح دیگر مورد بررسی واقع شده است (آقازاده و همکاران، 1386، 37). یادگیری سازمانی فرایند به روزرسانی و تغییر الگوهای ذهنی مشترک سازمان است که از طریق اکتساب و بکارگیری اطلاعات، خلق دانش و نهادینه کردن آن در سازمان منجر به به کسب مزیت رقابتی، افزایش سودآوری در نهایت بهبود عملکرد سازمان می شود. به عبارت دیگر، کارکرد اصلی فرایند یادگیری سازمانی کمک به سازمانی در تطابق بهتر و موثرتر با محیط خارجی و افزایش قدرت پایداری در محیط رقابتی است (قربانی زاده و مشبکی، 85.1386). امروزه سازمان ها برای زنده ماندن و گریز از مرگ و ایستایی و انطباق با محیط ناپایدار و متغیر بیرون به تحول و نوآوری نیاز دارند. شعار نابودی در انتظار شماسست مگر اینکه نوآور باشید در پیش روی مدیران همه سازمان ها قرار دارد. مسائل امروز سازمان ها با راه حل های دیروز حل نشدنی نیست و شرایط محیطی به حدی پیچیده، پویا و نامطمئن گردیده که سازمان ها دیگر نمی توانند بدون نوآوری، حیات بلند مدت خود را تضمین کنند (میرکمالی و چوپانی، 1390، 156).

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/881496>

